

“Saucot uz Jēzu mūsu neatliekamajā vajadzībā!”

9.nedēļa - 100 lūgšanu dienas

22. – 28.maijs, 2020

“Laiks sirds izmeklēšanai”

Marks Finlijs

“Pārbaudi mani, ak, Dievs, un izzini manu sirdi; izmeklē mani un izdibini skaidri manas domas, un lūko, vai es neesmu uz ļauna ceļa, tad vadi mani pa mūžības ceļu!”

/Psalmi 139:23-24/

Pirms daudziem gadiem, savas kalpošanas sākumā, es tiku uzaicināts vadīt Garīgu nedēļu kadā kristiešu pamatskolā. Šīs nedēļas laikā man kļuva arvien skaidrāk redzams, ka divām skolotājām bija nopietnas nesaskaņas. Viņu negatīvā attieksme vienai pret otru izpaudās darbinieku sanāksmēs. Ja viena no viņām izteica priekšlikumu, otra iebilda. Kad viņas abas bija sanāksmēs, gaisā valdīja saspringums. Bija skaidrs, ka viņas viena otrai nemaz nepatīk.

Kad nedēļa tuvojās noslēgumam, es runāju par Kristus lūgšanu Jāņa evaņģēlija 17.nodaļā. Jēzus gatavojās māceļus atstāt. Drīz Viņam bija jātiek nodotam un piesistam krustā. Tad Viņš celsies un dosies pie Tēva. Viņa dedzīgā lūgšana atspoguļo, kas bija Viņa sirdī. Tā atklāj, kas bija Viņa prātā tieši pirms krusta nāves. Glābējs bija norūpējies par draudzes vienotību. Viņš lūdza: “Lai visi ir viens, itin kā Tu, Tēvs, Manī un Es Tevī, lai arī viņi ir Mūsos, lai pasaule ticētu, ka Tu Mani esi sūtījis.” /Jāņa 17:21/. Kristus ilgojās, lai domstarpības, skaudība, cīņa par pārākumu un konflikti beigtos. Viņš lūdza, lai viņu vienotība, par spīti visām atšķirībām, pasaulei atklātu Viņa mīlestības spēku.

Kad es stāstīju skolēniem un skolotājiem par Jēzus sirds ilgām, notika kaut kas ievērojams. Garīgās nedēļas pēdējā vakarā bija ieplānota kāju mazgāšana un vakarēdiens. Svētā Gara darbs atklājās. Dievs darbojās spēcīgā veidā. Abas solotājas, starp kurām iepriekš bija nesaskaņas, zemojās viena otrai pie kājām. Dieva Gars nojauca barjeras. Viņas apskāvās, atzina savu negatīvo attieksmi un kopā lūdza.

Mācekļi piedzīvoja tādu pašu saldu nožēlu un pazemību, kad pirms Vasarsvētku dienas viņi pavadīja 10 dienas augšistabā. Šajās desmit dienās viņi atzina savas maznozīmīgās nesaskaņas. Viņi nožēloja savu lepnumu un grēku. Un viņu sirdis tika papildītas ar Kristus mīlestību, Kurš visu bija atdevis viņu labā. Kā viņi vēlējās, kaut vēlreiz varētu piedzīvot pagājušos trīsarpus gadus!

Vai esi jebkad tā juties? Vai esi vēlējies, kaut varētu atgrizties pagatnē un izlabot pieļautās kļūdas?

Kad mēs ieraugam Dieva mīlestības pilno laipnību un redzam Viņa rakstura taisnību, mēs aptveram savu vājumu, nepilnības un grēkus. Beznosacījumu mīlestības un pilnības žilbinošajā gaismā mūsu sirdis kļūst pazemīgas. Mēs tiekam vadīti uz dziļu grēku izsūdzēšanu un nožēlu. Mēs saucam uz Viņu pēc glābšanas un taisnības, ko vienīgi Viņš var nodrošināt.

Kad esam Viņa svētuma pārņemti, ar pravieti Jesaju varam kopā izsaukties: "Bēdas man, jo es esmu nāvei lemts!" /Jesajas 6:5/.

Savas sirds izmeklēšana ne vienmēr ir patīkama pieredze, bet tā ir absolūti nepieciešama. Sevi pārbaudot, mēs jautājam Dievam: "Vai manā dzīvē ir jebkas, kas nav saskaņā ar Tavu gribu?" Mēs lūdzam: "Kungs, atklāj tās lietas dziļi manā sirdī, kas nelīdzinās Jēzum."

Dieva mērķis šajā procesā ir mūs vadīt Sev tuvāk. Viņš nevēlas, lai mēs mokāmies vainas apziņā vai pašpārmetumos par pagātnē izdarīto. Viņa mērķis ir vadīt "pa mūžības ceļu." Lai gan ir veselīgi un godīgi pārskatīt savu garīgo dzīvi, tomēr nav veselīgi pastāvīgi kavēties domās par pagātnē pieļautajām kļūdām. Pārlietu ilgi domājot par savām kļūmēm un uzmanību koncentrējot uz kļūdām, mēs zaudēsim drosmi.

Vienmēr atcerēsimies, ka mūsu Kungs ir lielāks par mūsu kļūdām un varenāks par mūsu neveiksmēm. Mums noteikti jāpārziņ sava patiesā situācija - bet ir vēl svarīgāk pazīt Viņa žēlastību. Sava nespēka izpratne mūs sagatavo, lai mēs varētu saņemt Viņa spēku. Sava grēcīguma izpratne sagatavo mūs saņemt Viņa taisnību. Savas neziņas izpratne mūs sagatavo saņemt Viņa gudrību. Svētā Gara pārliecināšanas darba mērķis ir mūs vadīt pie Jēzus. Kad atdzīstam savus grēkus un kļūdas, sevi izmeklējot, mēs varam pateikties Dievam, ka Svētais Gars mūs vada tuvāk Jēzum un tā rezultātā arī citu citam. Svētā Gara pārliecinošais spēks mūs sagatavo saņemt Gara pilnību vēlīnā lietus spēkā. Bet pirms Dievs var mūs veidot, Viņam mūs ir jāsalauž. Pirms Viņš var mūs piepildīt, Viņam mūs ir jāiztukšo. Pirms Viņš var ieņemt mūsu sirds troni, paša es ir jātiek no troņa gāztam.

Marks Finlijs ir Ģenerālkonferences prezidenta asistents.

SIRDS JAUTĀJUMS:

Kur ir jūsu sirds šodien? Vai esat piedzīvojuši saldo nožēlas dāvanu? Ja tā, vai jūsu dzīve ir citāda nekā pirms tam? Vai esat piedzīvojuši Dieva žēlastību jaunā veidā? Vai esat mācījies šo žēlastību sniegt arī citiem?

SIRDS IZAICINĀJUMS:

Lūdziet, lai Dievs atklāj tās lietas, kas paņem jūsu laiku, uzmanību un novērš tavu mīlestību no Jēzus. Pārdomājot Jesajas 59:1-2 un 1 Jāņa 1:9, lūdziet, lai Dievs atklāj šos garīgos robus dzīvē. Lūdziet, lai Viņš tos paņem prom, lai vārētu sniegt dziļāku Svētā Gara piepildījumu.

"Nožēla sevī ietver skumjas par grēku un novēršanos no tā. Mēs nekad neatteiksimies no grēka, ja nesaskatīsim tā ļaunumu; un kamēr sirdī nenovēršamies no tā, nenotiks nekāda īsta pārmaiņa dzīvē. Ir daudzi, kas nesaprot nožēlas īsto būtību. Neskaitāmi cilvēki skumst, ka viņi ir grēkojuši, un pat ārēji labojas, baidoties, ka to noziegums pašiem nesīs ciešanas. Bet tā nav nožēla Bībeles izpratnē... [Tā tas bija Ēsava, Bileāma, Jūdas Iskariota un pat Faraona gadījumā. Pretēji tam]... Dāvids saprata, cik ārkārtīgi liels ir viņa pārkāpums, cik aptraipīta viņa dvēsele; viņš sajuta pretīgumu pret savu grēku. Viņš lūdza ne tikai piedošanu, bet arī skaidru sirdi."

/Ceļš pie Kristus 23.-25.lpp./

Meklējot dziļāk - Papildus materiāls lasīšanai šajā nedēļā:

- Elena Vaits, "Ceļš pie Kristus", 3.nodaļa "Nožēla"
- Marks Finlijs, "10 Days in the Upper Room" /10 dienas augšistabā - no angļu val./

57.diena – Lūgšanu vajadzības – piektdiena, 22.maijs, 2020

PATEICĪBU ZIŅOJUMS:

- Džinija: “Es slavēju Dievu par mediju kalpošanām. Svētrunas un liecības, kuras iespējams skatīties tiešsaistē, palīdz man tikt galā ar izolācijas laikā piedzīvotajām sāpēm.”
- Ivonna: “Sava darba laikā saņēmu zvanu, lai palīdzētu kādam, ar kuru iepriekš nebiju tikusies. Par to lūdzu un devos satikt šo cilvēku. Sarunas gaitā atklājās, ka šī persona ir kādreizējais adventistu vadītājs, kurš atstājis draudzi. Man bija iespēja kopā ar viņu lūgt un viņš atzina, ka jutis Svētā Gara pamudinājumu atgriezties. Es slavēju Dievu, Kurš ne tikai piešķir iespējas liecināt, bet arī pamāca - kā reaģēt.”

LŪGŠANU VAJADZĪBAS:

- Lūdziet par vietām, kur šķiet, ka Covid 19 atkal uzliesmo, piemēram, Uhaņu Ķīnā un citām Ķīnas pilsētām un reģioniem.
- Lūdziet par adventistu skolotājiem valdības vadītajās skolās visā Taizemē. Ir liela iespējamība, ka, tiklīdz mācību process atsāksies, valdība ieviesīs nodarbības sestdienās, lai kompensētu zaudēto laiku. Lūdziet pēc stipras ticības skolotājiem, un lai viņi pastāvētu tā, kā pastāvēja trīs Daniela draugi.
- Lūdziet par mazajām grupām, draudzēm brīvā dabā un evaņģelizācijas sanāksmēm, kuras attīstījās šajā baznīcu dīkstāves periodā Papua-Jaungvinejā.
- Lūdziet par Omegas Septītās dienas adventistu draudzes Centra kalpošanu Ņūheivenā, Konektikutas štatā, ASV, kas Covid 19 laikā kalpo pilsētas bezpajumtniekiem, ievērojot visus nosacījumus.

58.diena – Lūgšanu vajadzības – Sabats, 23.maijs, 2020

Svētīgi nabadzīgie

“Svētīgi garā nabagi, jo tiem pieder Debesu valstība.” /Mateja 5:3/

“Tie, kas apzinās, ka nevar paši sevi izglābt vai arī veikt kaut vienu taisnīgu darbu, vērtē Kristus sniegto palīdzību. Šie ir garā nabagi, kurus Viņš sauc par svētīgiem. Pirms Kristus piedod, Viņš dvēselēm rada nožēlu, un Svētais Gars pārlicina par grēku. Tie, kuru sirdis skāris Dieva Gara pārlicinošais spēks, redz, ka viņos nav nekā laba. Tie redz, ka visam, ko tie jebkad darījuši, ir piejaukts paša es un grēks. Līdzīgi nabaga muitniekam tie, iztālēm stāvēdami, neuzdrošinās pat acis pacelt uz debesīm un izsaucas: “Dievs, esi man grēciniekam žēlīgs!” (..) Visi, kas apzinās savas dvēseles lielo nabadzību un jūt, ka viņos nav nekā laba, uzlūkojot Kristu, var piedzīvot atjaunošanu, rast taisnību un stiprinājumu.”
/E.Vaita, Domas no svētību kalna, 7., 8.lpp./

SIRDS JAUTĀJUMI:

Paštainsība - visu caurstrāvojošā un tik bieži neapzinībā izrādītā attieksme, kas vada mūs pie maldinošām domām un sajūtām, ka esam labi - ir lielākais šķērslis, lai patiesi saņemtu pestīšanu Jēzū. Kad mēs apzināmies savu garīgo nabadzību, mūžīgo un neatliekamo vajadzību pēc Jēzus, tad paļāvībā uz Viņu, mirkli pēc mirkļa saņemam pilnīgu dziedināšanu no pēdējām savtīguma pēdām, lai tad varētu iegūt pārlicību par glābšanu.

Kāpēc gan šodien nenākt pie Jēzus tādiem, kādi esam, ar savu salauzto, grēcīgo ‘es’? Kāpēc kā glābšanas līdzekli nepieprasīt Viņa asinis, dzīvību un nāvi? Kāpēc gan nelūgt Viņa palīdzību pārtraukt joprojām sirdī esošo pašpaļāvību, lai aizstātu to ar ticību Viņa spējai mūs glābt un dāvēt iespēju darīt nesavtīgās mīlestības labos darbus?

PATEICĪBU ZIŅOJUMS:

- Nolubabalo: “Paldies Tev, Kungs, ka turi savu vareno roku pār Āfriku. Paldies par Tavu aizsardzību. Paldies, ka rūpējies par mani bērniem, manas prombūtnes laikā. Tu esi visas slavas cienīgs!”
- Filipe: “Pirms Covid 19 mūsu pilsētā Kanangā netika veidoti radio raidījumi, taču šajā krīzes laikā mums ir četri raidījumi katru nedēļu četrās vietējās raidstacijās. Mēs par to slavējam Dievu!”

LŪGŠANU VAJADZĪBAS:

- Lūdziet, lai Jēzus jūs attīra no visas paštainsības un dāvā iespēju apzināties katras dienas nebeidzamo vajadzību pēc Viņa.
- Lūdziet par evaņģēlistiem Dienvidāfrikā, kuri cīnās ar dažādām veselības problēmām un stresu. Lūdziet, lai viņi tiktu dziedināti un pat tagad varētu atrast veidus, kā sludināt evaņģēliju.
- Lūdziet par brāli Samuēlu. Viņam ir stipras sāpes ķermeņa apakšdaļā un ārsti nezina, kas viņam kaiš. Lūdziet arī par māsu Tabitu, kurai ir diagnosticēts caurums sirdī un kura arī cieš lielas sāpes. Lūdziet par viņu un vēl daudzu citu šī laika cietēju dziedināšanu.
- Lūdziet par ķīniešu kalpošanas centru Džakartā, Indonēzijā, kas katru Sabatu, laikā no 2020.gada 9.maija līdz 20.jūnijam, organizē evaņģelizācijas sanāksmes tiešsaistē. Pirmā sanāksme piesaistīja apmēram 3000 skatītāju un vairāk nekā 260 pieteicās uz Bībeles studijām.

59.diena – Lūgšanu vajadzības – svētdiena, 24.maijs, 2020

Sēras ir salauztas

“Svētīgi tie, kam bēdas, jo tie tiks iepriecināti.” /Mateja 5:4/

“Šeit minētās bēdas ir patiesas sirds skumjas par grēku. (..) Tas, kurš jūt pamudinājumu uzlūkot pie krusta paaugstināto Jēzu, saskata cilvēces grēcīgumu. Viņš redz, ka grēks ir tas, kas šautis un krustā sitis godības Kungu. Viņš redz, ka ir mīlēts ar neizsakāmu mīlestību jau tad, kad viņa dzīve bijusi nepārtrauktas nepateicības un pretestības pārpilna. Viņš ir atmetis savu vislabāko Draugu un rupji noraidījis visvērtīgāko debesu dāvanu. Viņš pats pie sevis no jauna krustā sitis Dieva Dēlu un atkal sāpinājis ievainoto sirdi. Plats, tumšs un dziļš grēka bezdibenis viņu atšķir no Dieva un sirds izmisumā tas skumst un bēdājas. Tā apbēdinātie "tiks iepriecināti". Dievs atklāj mums mūsu vainas, lai mēs steigtos pie Kristus un caur Viņu tiktu atbrīvoti no grēka varas un priecātos Dieva bērnu brīvībā. Patiesā satriektībā mēs varam nākt krusta pakājē un tur atstāt savas nastas.”

/E.Vaita, Domas no svētību kalna, 9.-10.lpp./

SIRDS JAUTĀJUMI:

Vai jūs esat kādreiz veltījuši laiku, lai censtos izprast, ko Jēzus ir paveicis jūsu labā Savās tumšākajās nāves stundās? Uzlūkojot paaugstināto, krustā sisto, grēku apkrauto Glābēju, vai ļausiet šīm ainām iespiesties jūsu sirdīs? Kad pārdomāsi Viņa mokas, piedzīvojot otro nāvi jūsu vietā, vai ļausiet šis skatam atvērt acis, lai ieraudzītu savu iemīļoto grēku netīrību? Kāpēc jau šodien neskumt par saviem grēkiem, īpaši par tiem, no kuriem nav vēlēšanās atbrīvoties? Atzīstieties tajos Jēzum! Viņš labprāt piedos. Viņš jūs mierinās. Un Viņš jums dāvās uzvaru.

PATEICĪBU ZIŅOJUMS:

- Diāna: “Es slavēju Dievu par iespēju apmeklēt virtuālo ARME Bībeles nometni! Kas par svētību šajā laikā.”
- Īrisa: “Es biju atkarīga no pārlietu lielas Netflix tīkla piedāvājumu skatīšanās. Es izlasīju dažus Bībeles pantus, tad mēģināju sevi attaisnot, un atkal turpināju skatīties. Pēc lūgšanas nedēļas skolā, Dievs mani pārliecināja izdzēst šo lietotni. Taču pēc kāda laika atgriezos atpakaļ un izlēmu skatīties filmas tikai par Bībeli, bet arī tad nespēju sevi kontrolēt, biju atkal nokļuvusi sātana pakļautībā. Es saucu uz Dievu. Nākamajā dienā mācītājs man uzdāvināja Endrjūsas studiju Bībeli. Biju priecīga un ar asarām acīs pateicos Dievam par Viņa iejaukšanos. Viņš man atgādināja Filipiešiem 2:13, “Jo Dievs ir tas, kas jums dod gribu un veiksmi pēc Sava labā prāta.” Es pateicos Dievam par to, ka Viņš pārliecināja mani par grēku un piepildīja Savus apsolījumus.

LŪGŠANU VAJADZĪBAS:

- Lūdziet pēc skaidrākas izpratnes par to, kas notika pie krusta. Lūdziet, lai Dievs palīdz ienīst grēku un mīlēt taisnību.
- Lūdziet par izpētes veikšanas darbu Malāvijā, kā arī par finansiālu atbalstu, lai uzsāktu sanatoriju un medicīnas misionāru darbu šajā reģionā.
- Lūdziet, lai cilvēki nenovirzītos caur dažādām maldu teorijām, bet meklētu Jēzu un Viņa patiesību.
- Lūdziet par Pētera Atlikuma Septītās dienas adventistu draudzes locekļiem Virdžīnu salās. Viņu dievnama ēka pilnībā nodega. Lūdziet gudrību, kā doties uz priekšu. Lūdziet, lai šis zaudējums pārvērstos Jēzus uzvarā.

60.diena – Lūgšanu vajadzības – pirmdiena, 25.maijs, 2020

Apbalvojot lēnprātību

“Svētīgi lēnprātīgie, jo tie iemantos zemi.” /Mateja 5:5/

“Cilvēcīgā daba vienmēr ir gatava ar citiem strīdēties, bet kas no Kristus mācījies, tas ir brīvs no paša "es", no lepības un valdīšanas kāres, viņa dvēselē ir miers, jo viņš savu "es" ir nodevis Svētajam Garam. Tad mēs nebūsim norūpējušies par augstākas vietas iegūšanu, mēs nevēlēsimies vērst citu uzmanību uz sevi, bet sapratīsim, ka mūsu augstākā vieta ir pie Pestītāja kājām. Mēs skatāmies uz Jēzu, gaidot, lai Viņa roka vada, un ieklausoties Viņa vadībā caur Viņa balsi.” /E.Vaita, Domas no svētību kalna, 15.lpp./

SIRDS JAUTĀJUMI:

Dzīvē nav lielākas laimes, kā zināt, ka tas, ko dari, ir saskaņā ar Dievu. Šī harmonija pastāv, meklējot Jēzu un atstājot sevis paaugstināšanu, atzīstot, ka “sirds ir ļaunprātīgi lokana pret visu, tā ir viltīga.”/Jeremijas 17:9/. Pazemība, lēnprātība ir atslēgas, kas ļauj Svētajam Garam attīstīt jūsos patiesi skaistu, Kristum līdzīgu raksturu.

Vai lūgsiet Jēzum, lai Viņš paņem prom jūsu lepnās vēlmes, uz sevi vērstās ambīcijas un mīlestību uz pārākumu? Vai lūgsiet Viņam aizstāt tās, jau šodien dodot iespēju praktizēt maigumu, lēnprātību un pazemību?

PATEICĪBU ZIŅOJUMS:

- Klaudija: “Es slavēju Dievu par Viņa lielo žēlastību, kas ir jauna ne tikai ik rītu, bet katru mirkli! Viņš ir bijis tik labs pret manu ģimeni un mani, ka grūti to aprakstīt vārdos. Es Tevi slavēju, Kungs!”
- Roze: “ Es slavēju Dievu par 100 lūgšanu dienām! Katru dienu tās mani mudina darīt ko jaunu, un es saredzu jaunas izmaiņas arī citos ticīgajos. Pēc kāda laika es saprotu, ka tas, ko piedzīvoju, patiesībā ir atbilde uz izteiktajām lūgšanām 100 Lūgšanu dienās. Ir tik apbrīnojami redzēt, kā Svētais Gars darbojas! ”

LŪGŠANU VAJADZĪBAS:

- Lūdziet, lai Jēzus jūs dara pazemīgus un lēnprātīgus.
- Lūdziet par Ugandas draudzes locekļiem, kurus skāruši nesenie plūdi. Daudzas mājas ir izpostītas un daudzi šajā izolācijas laikā ir bez pajumtes.
- Lūdziet par Adventistu draudzes skolotājiem visā pasaulē, kur vairāki no tiem saskaras ar finansiālām grūtībām, jo vairs nav iespēja strādāt.
- Lūdziet par jauniešiem, lai tie saprastu, cik svarīgi ir kalpot Dievam, ne pasaulei.

61.diena – Lūgšanu vajadzības – otrdiena, 26.maijs, 2020

Taisnības diēta

“Svetīgi izsalkušie un izslāpušie pēc taisnības, jo tie tiks paēdināti.”

/Mateja 5:6/

“Taisnība ir svētums, līdzība Dievam, jo "Dievs ir mīlestība" /1.Jāņa 4:16/. Tā ir saskaņa ar Dieva baušļiem, "jo visi Tavi baušļi ir taisnība" /Ps.119:172/ un "bauslības piepildījums ir — mīlestība" /Rom.13:10/. Taisnība ir mīlestība, un mīlestība ir Dieva gaisma un dzīvība. Šī taisnība ir iemiesota Kristū, un mēs to iegūstam, tiklīdz Viņu pieņemam.”

/E.Vaita, Domas no svētību kalna, 18.lpp./

SIRDS JAUTĀJUMI:

Vai esat izsalkuši un izslāpuši pēc Kristus taisnības?

Viņa pašaizliedzīgā mīlestības dzīve un nāve citu dēļ, nodrošina mums divkāršo žēlastības attaisnošanas dāvanu: 1) Viņa piešķirtā taisnība, kas ir apsolījums, ka caur ticību šim apsolījumam jūs tiksiet apsegti ar Viņa nevainojamo dzīvi. 2) Viņa piešķirtā taisnība, kas ir apsolījums, ka Viņš caur dzīvu ticību šim apsolījumam jūs pārveidos no savtīga cilvēka par cilvēku, kas atspoguļo Jēzus nesavtīgo mīlestību.

Šī divkāršā dāvana piepildīs jūs; jūs būsiet apmierināti; tā jūs izglābs! Kāpēc gan šodien to nepieņemt, lai dzīvotu laimīgu un Jēzū piepildītu dzīvi, apzinoties šo apbrīnojamo Dieva pestīšanas mīlestības realitāti?

PATEICĪBU ZIŅOJUMS:

- Džeina: „Dievs dziedināja slimos, par kuriem es lūdzu. Viņš arī apbrīnojamā veidā skāra manas ģimenes sirdis.“
- Marsija: “Mana meita daudzus gadus ir bijusi atkarīga no narkotikām, bijusi bezpajumtniece un pat pabijusi cietumā. Mūsu lūgšanu grupa sāka lūgt par viņu, un, rezultātā, viņa tagad atrodas palīdzības saņemšanas centrā, viņas veselība uzlabojas, ir atgriezies interese par Dievu un viņa lasa Pravieša Gara grāmatas. Viņa saka, ka Tas ir Dievs, Kas viņai ir palīdzējis. Es slavēju Dievu par Viņa mīlestību pret mums un Viņa palīdzību šajos sirdi plosošajos gados. Vakaram kā viešņas nāk līdzī asaras, bet jaunais rīts ir atkal pilns gaviļu.“

LŪGŠANU VAJADZĪBAS:

- Lūdziet pēc Kristus taisnības, lai tā jūs aplātu un piepildītu.
- Lūdziet, lai Dievs iejauktos cerebrālā meningīta uzliesmojumā Ganas augšējo rietumu teritorijās. Šis uzliesmojums jau ir nogalinājis daudzus cilvēkus.
- Lūdziet par draudzēm, kuras ir kļuvušas neaktīvas kopš Covid 19 uzliesmojuma. Lūdziet par mācītājiem, draudzes vadītājiem un locekļiem, lai viņi zinātu, kā šajā laikā vislabāk uzturēt saskarsmi vienam ar otru. Lūdziet pēc jauna uzsvara – lūgšanas nozīmīguma.
- Lūdziet par Mjanmas draudzes locekļiem, kuri izmanto internetu, lai izplatītu evaņģēliju šajā krīzes laikā.

62.diena – Lūgšanu vajadzības – trešdiena, 27.maijs, 2020

Apžēlojies!

“Svētīgi žēlsirdīgie, jo tie dabūs žēlsirdību.” /Mateja 5:7/

“Dievs ir visas žēlastības Avots. "Viņa Vārds ir apžēlošanās un žēlastības Dievs." (2.Mozus 34:6). Viņš neizturas pret mums pēc mūsu nopelna, Viņš nejautā, vai esam Viņa mīlestības vērti, bet izlej pār mums Savas mīlestības bagātību un tādā veidā dara mūs cienīgus. Viņš nav atreibības kārs, un Viņš negrib sodīt, bet atpestīt (..) Viņš karsti ilgojas remdēt cilvēces ciešanas un liet balzamu tās vātīs. (..) Žēlsirdīgie ir dievišķās dabas līdzdalībnieki, un Dieva mīlestība izplūst caur viņiem. To sirdis pukst saskaņā ar nebeidzamo mīlestību, tādēļ viņi cenšas glābt, ne pazudināt. Kunga mājošana sirdī ir līdzīga neizsīkstošam avotam — kur Viņš mājo, tur sirdis pārplūst labdarībā.” /E.Vaita, Domas no svētību kalna, 22.lpp./

SIRDS JAUTĀJUMI:

Veltiet laiku, lai padomātu Dieva žēlsirdību savā dzīvē. Viņš vēlas jums sniegt to labāko, neskatoties uz jūsu neuzticību. Lai sniegtu jums glābšanu, Viņš neprasa, lai jūs pierādītu vispirms savu vērtību Viņam. Viņš mīlestībā gādā par jums.

Piedzīvojot Dieva žēlsirdību, Svētais Gars ļaus kļūt par žēlsirdības aģentiem; pret apkārtējiem izturieties ar tādu pašu mīlestību un žēlsirdību. Īpaši pret tiem, kuri jums nodarījuši pāri.

Vai, pieņemot Jēzus palīdzību, jūs šodien labprāt izvēlētos paplašināt Dieva žēlsirdības attieksmi pret saviem līdzcilvēkiem? Piedodot tiem, pirms viņi to lūdz, mīlot tos, pirms tie jums ir devuši iemeslu? Vēlot tiem labāko, neatkarīgi no tā, vai viņi ir tā vērti vai nē?

PATEICĪBU ZIŅOJUMS:

- Elhams: “Es lūdzu Dievu, lai piedzīvotu dziļākas attiecības ar Viņu. Kopš savā ikdienas dzīvē svētbrīžu laikā esmu iekļāvis 100 Lūgšanu dienas, izmantojot arī lūgšanu žurnālu, mana lūgšanu dzīve ir atjaunota. Tas ir prātam neaptverami!”
- Šerma: “Dievs atbildēja lūgšanu par pazudušo draudzes locekli. Viņa ignorēja manus centienus sazvanīt viņu. Kad es viņu apciemoju, viņa vienkārši runāja par savām problēmām un neļāva man neko teikt. Es lūdzu, lai Dievs strādā pie viņas sirds, un tā vietā, lai es viņu aicinātu, viņa mani aicinātu. Pēc divām nedēļām viņa piezvanīja un teica, ka viņas problēmas ir atrisinājušās, un viņa vēlas atgriezties draudzē un nodot savu dzīvi Dievam!”

LŪGŠANU VAJADZĪBAS:

- Lūdziet, lai Dievs jūs veido par žēlsirdības pārstāvjiem līdzcilvēku vidū.
- Lūdziet par studentiem, kuriem ir grūti samaksāt skolas maksas izglītības iegūšanai. Lūdziet, lai viņi piedzīvotu Dieva vadību izglītības iegūšanā.
- Lūdziet par cilvēkiem un draudzes locekļiem Zimbabvē. Lielākā daļa no viņiem nevar atļauties palikt dīkstāvē. Veselības aprūpes sistēma nespēj tikt galā ar Covid 19 krīzi.
- Lūdziet par mācītājiem Indonēzijā, kuri ir saslimuši ar Covid 19.
- Lūdziet Dievu, lai Viņš svētī Brazīlijas studentu misiju - brīvprātīgi ražot gados vecākiem cilvēkiem roku dezinfekcijas līdzekļus.

63.diena – Lūgšanu vajadzības – ceturtdiena, 28.maijs,2020

Sirdsšķīsts skatījums

“Svētīgi sirdsšķīstie, jo tie Dievu redzēs.” /Mateja 5:8/

“Svētais Gars mūsu prātam un sirdij atklāj patiesību par Dievu un Viņa Sūtīto. Kam šķīsta sirds, tie ierauga Dievu jaunā gaismā — kā Glābēju, un, redzot Viņa šķīsto un cēlo raksturu, ilgojas atspoguļot Viņa līdzību. Šie cilvēki redz Dievu kā Tēvu, kas gatavs apskaut atgriezušos dēlu, un viņu sirdis pildās ar neizsakāmu prieku un godību.”

/E.Vaita, Domas no svētību kalna, 26.lpp./

SIRDS JAUTĀJUMI:

Kad mēs uzticīgi staigājam kopā ar Dievu, Viņš nepārtraukti atver mūsu acis arvien plašākai izpratnei par Viņa mīlestības raksturu, Viņa gribu un Viņa skaistumu. Izdzīvojot Viņa nevainojamo svētumu un sirds skaidrību, mūsu nepilnības nāk gaismā, un tiek aicināti saņemt šķīstīšanu, kādu tikai Viņš var sniegt. Šajā debesu pusē mēs redzam ar ticības acīm, bet kādu dienu, drīz, mēs redzēsim Viņu aci pret aci! Tā būs krāšņa diena.

Gaidot šo brīdi, kāpēc nelūgt Viņu attīrīt mūsu sirdis no visiem netīrumiem un traipiem? Kāpēc nemeklēt no visas sirs arvien skaidrāku redzējumu un izpratni par Dievu un Viņa gribu?

PATEICĪBU ZIŅOJUMS:

- Šana: “100 Lūgšanu dienās es sāku lūgt par kādu draugu, ar kuru mums bija draudzība 20 gadu garumā, bet tad pēkšņi, bez jebkāda iemesla, 2017.gadā piedzīvoju ignorēšanu. Necēla telefonu utt. Vairākas reizes centos sazināties. Atbildes nebija. Mūsu lūgšanu vadītājs mudināja sirsnīgāk iestāties lūgšanās. Es lūdzu. Atkal zvanīju. Atbildes nebija. Nākamajā dienā viņa man atzvanīja! Teica, ka neko sliktu neesmu izdarījusi. Mēs tikām savienotas un samierinājāmies. Dievs atbild uz mūsu lūgšanām!”
- Džons: “Šeit, Ugandā, dīkstāve ir atstājusi daudzus badā. 100 Lūgšanu dienās Dievs dāvāja gudrību, kā palīdzēt bērniem, kuri cieš badu. Nosūtīju ziņu 100 mūsu draudzes ģimenēm ar lūgumu padalīties pārtikā ar līdzcilvēkiem, kuri ir badā. Šī vienkāršā ideja izplatījās visā apkārtnē caur kādu žurnālistu, kurš savukārt ar šo aicinājumu padalījās tiešsaistē. Ar jauniegūtajām kontaktpersonām esam uzsākuši evaņģelizācijas sanāksmes caur WhatsApp!”

LŪGŠANU VAJADZĪBAS:

- Lūdziet pēc šķīstas sirds, brīvas no grēka, attīrītas no visa liekā.
- Lūdziet par bērnu vadītājiem, apbedīšanas biroja darbiniekiem, jo tie ir tiešā saskarē ar Covid 19 mirušajiem.
- Lūdziet par draudzi Fidži, jo tā apsver strukturālas izmaiņas un plašāku draudzes locekļu iesaistīšanu dažādās atbildībās.
- Lūdziet par kalpošanu Ražas Septītās dienas adventistu draudzē Alabamas štatā, ASV. Tā atrodas apgabalā, kurā ir zemi ienākumiem, augsts noziedzības līmenis un misijas centienos ir gūti ļoti maz augļi. Lūdziet Dievu, lai Viņš iestājas.

PAPILDUS MATERIĀLS, KAS PALĪDZĒS VEIDOT CIEŠĀKAS ATTIECĪBAS AR DIEVU

Elena Vaita, Ceļš pie Kristus 3.nodaļa

Nožēla

[23] Kā cilvēks var būt taisns Dieva priekšā? Kā grēcinieks var tikt attaisnots? Vienīgi Kristū mēs varam gūt saskaņu ar Dievu un svētumu. Bet kā nākt pie Kristus? Daudzi šodien jautā tāpat kā pūlis Vasarsvētku dienā, kad, pārliecināti par grēku, tie izsaucās: “Ko lai mēs darām?” Pēteris atbildēja: “Atgriezieties no grēkiem.” (Apustuļu darbi 2:37) Drīz pēc tam viņš vēl paskaidroja: “Nožēlojiet savus grēkus un atgriezieties, lai jūsu grēki tiek izdeldēti.” (Apustuļu darbi 3:19)

Nožēla sevī ietver skumjas par grēku un novēršanos no tā. Mēs nekad neatteiksimies no grēka, ja nesaskatīsim tā ļaunumu; un kamēr sirdī nenovēršamies no tā, nenotiks nekāda īsta pārmaiņa dzīvē.

Ir daudzi, kas nesaprot nožēlas īsto būtību. Neskaitāmi cilvēki skumst, ka viņi ir grēkojuši, un pat ārēji labojas, baidoties, ka to noziegums pašiem nesīs ciešanas. Bet tā nav nožēla Bībeles izpratnē. Viņi drīzāk vaimanā par ciešanām, nevis par grēku. Tādas bēdas kādreiz pārdzīvoja Ēzavs, redzot, ka viņam uz visiem laikiem zudušas pirmdzimtības tiesības. Bileāms, izbijies no eņģeļa, kas ar izvilktu zobenu stāvēja viņam ceļā, atzina savu vainu, lai tikai nezaudētu dzīvību; bet šajā gadījumā nebija īstas grēku nožēlas, nekādas atteikšanās no sava nodoma, nekāda riebuma pret ļaunumu. [24] Jūda Iskariots, nodevis savu Kungu, izsaucās: “Es esmu grēkojis, nododams nenoziedzīgas asinis.” (Mateja 27:4)

Apziņa par gaidāmo sodu un neizsakāmās bailes no tiesas piespieda viņa vainīgo dvēseli atzīties. Redzot grēka sekas, viņu piepildīja briesmīgas izbailes, bet viņa dvēselē nebija dziļu, sirdi plosošu skumju par to, ka tas nodevis nevainīgo Dieva Dēlu un aizliedzis Izraēla Svēto. Faraons, ciezdams zem Dieva pārmācības rīkstes, atzina savu grēku, lai izbēgtu no tālākā soda, bet, tiklīdz mocības beidzās, viņš turpināja izaicināt Debesis. Visi šie vīri žēlojās par grēka sekām, bet nenoskuma par pašu grēku.

Bet, sirdij pakļaujoties Dieva Gara iespaidam, tiks atdzīvināta sirdsapziņa un grēcinieks sāks saskatīt Dieva svētā likuma, Viņa valdības pamata Debesīs un virs zemes, dziļumu un svētumu. “Gaišums, kas nāca pasaulē, kas apgaismo ikvienu cilvēku” (Jāņa 1:9), iespīd visnoslēgtākajos dvēseles stūrīšos un atklāj visu, kas kādreiz bija apslēpts tumsā. Sirdī un prātā nostiprinās pārliecība par grēku. Grēcinieks atzīst Jehovas taisnību un sajūt, cik šausmīgi ar savu vainu un nešķīstību parādīties siržu Pārbaudītāja priekšā. Viņš redz Dieva mīlestību, svētuma skaistumu un prieku, ko dod sirds skaidrība: viņš ilgojas pēc šķīstuma un pēc savienības atjaunošanas ar Debesīm.

Dāvīda nožēlas lūgšana atklāj, cik dziļas var būt skumjas par grēku. Viņa nožēla bija sirsnīga un patiesa. [25] Viņš nemaz necentās mazināt savu vainu; un viņa lūgšanu neizsauca vēlēšanās izvairīties no draudošā soda. Dāvīds saprata, cik ārkārtīgi liels ir viņa pārkāpums, cik aptraipīta viņa dvēsele; viņš sajuta pretīgumu pret savu grēku. Viņš lūdza ne tikai piedošanu, bet arī skaidru sirdi. Viņš ilgojās pēc svēta prieka — saskaņas un savienības atjaunošanas ar Dievu. Viņa dvēseles valoda bija šāda:

“Svētīgs, kam pārkāpumi piedoti, kam grēki nolīdzināti!
Svētīgs tas cilvēks, kam tas Kungs nepielīdzina viņa vainu,
kura sirdī viltības nevid!”

(Psalmi 32:1,2)

“Apžēlojies par mani, ak, Dievs, savā žēlastībā,
izdzēs manus pārkāpumus savā lielajā apžēlošanā!

Tiešām, es atzīstu savus pārkāpumus,
un mani grēki ir vienmēr manu acu priekšā!
Šķīsti mani no grēkiem ar īzapu, lai es topu šķīsts,
mazgā mani, lai es topu baltāks par sniegu!
Radi manī, ak, Dievs, šķīstu sirdi,
un atjauno manī pastāvīgu garu!
Neraidi mani prom no sava vaiga
un neatņem no manis savu Svēto Garu!
Atdod man atkal atpakaļ savas pestīšanas prieku
un stiprini mani ar paklausības garu!
Glāb mani no asinsgrēka, ak, Dievs, Tu, mans Pestītājs,
lai mana mute gavilēdama daudzina Tavu taisnīgumu!”
(Psalmi 51:3-16)

Tādu nožēlu kā šī nav iespējams sasniegt mūsu pašu spēkiem; to iegūst vienīgi no Kristus, kas pacēlies debesīs un dod cilvēkiem dāvanas.[26]

Tieši šajā jautājumā daudzi maldās un tāpēc nesāņem palīdzību, kādu Kristus tiem vēlas dot. Viņi domā, ka nevar nākt pie Jēzus, pirms nav nožēlojuši grēkus, un ka nožēla ir tā, kas sagatavo ceļu viņu grēku piedošanai. Nožēla tiešām nāk pirms grēku piedošanas; jo tikai salauzta un sagrauzta sirds jutīs vajadzību pēc Pestītāja. Bet vai grēciniekam vispirms jāgaida uz nožēlu, lai viņš varētu nākt pie Kristus? Vai nožēlai jāklūst par šķērslī starp grēcinieku un Pestītāju?

Bībele nemāca, ka grēciniekam būtu jānožēlo grēki, pirms viņš var atsaukties Jēzus aicinājumam: “Nāciet šurp pie manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, es jūs gribu atvieglināt.” (Mateja 11:28) Uz īstu nožēlu vada vienīgi Kristus spēks. Pēteris to ļoti skaidri izteica savā vēstī izraēliešiem: “Dievs Viņu paaugstinājis sev pa labo roku par Valdnieku un Pestītāju, lai vestu Izraēlu pie atgriešanās un grēku piedošanas.” (Apustuļu darbi 5:31) Bez Kristus Gara, kas modina sirdsapziņu, mēs nespējam nožēlot grēkus, tāpat kā bez Kristus nevaram saņemt grēku piedošanu.

Kristus ir katra pareiza impulsa Avots. Viņš ir vienīgais, kas spēj radīt sirdī ienaidu pret grēku. Ilgas pēc patiesības un skaidrības, pārliecība par savu grēcīgumu liecina, ka mūsu sirdīs darbojas Viņa Gars.

Jēzus sacīja: “Kad Es no zemes tikšu paaugstināts, Es visus vilkšu pie sevis.” (Jāņa 12:32) [27] Grēciniekam jāatklāj Kristus kā par pasaules grēkiem mirstošs Pestītājs; kad mēs ieraugām Dieva Jēru pie Golgātas krusta, mūsu prātiem sāk atvērties pestīšanas noslēpums, un Dieva laipnība mūs vada uz nožēlu. Mirstot Kristus atklāja neizprotamu mīlestību; un, grēciniekam šo mīlestību uzlūkojot, tā mīkstina viņa sirdi, ietekmē prātu un rada dvēselē nožēlu.

Ir taisnība, ka cilvēki reizēm kaunas par saviem grēcīgajiem ceļiem un atsakās no dažiem ļauniem ieradumiem, pirms tie apzinās, ka Kristus viņus velk pie sevis. Bet vienmēr, kad tie patiesi cenšas laboties, viņus vada Kristus spēks. Jau tad cilvēku dvēselē darbojas tiem vēl nezināma ietekme, modinot sirdsapziņu un labojot dzīvi. Un, kad Kristus viņu skatu piesaista krustam un tie atzīst, ka Jēzu tur pienaglojuši viņu grēki, tad uz sirdsapziņu sāk runāt arī bauslis. Viņiem atklājas pašu dzīves ļaunums un dziļi dvēselē iesakņojies grēks. Tad tie sāk kaut cik aptvert Kristus taisnību un izsaucas: “Kas gan ir grēks, ja grēka gūstekņu glābšana prasīja tādu upuri? Vai tiešām bija vajadzīga tik liela mīlestība, ciešanas, pazemošanās, lai mēs nepazustu, bet iemantotu mūžīgu dzīvi?”

Grēcinieks var pretoties dievišķai mīlestībai, var atraidīt spēku, kas velk pie Kristus; bet ja viņš nepretosies, tad Jēzus tuvums kļūs arvien jūtāmāks un pestīšanas plāna izpratne viņu vadīs krusta pakājē nožēlot savus grēkus, kuru dēļ cietis Dieva mīļotais Dēls. [28]

Tas pats dievišķais prāts, kas iespaido dabas norises, runā arī uz cilvēku sirdīm un rada neizsakāmas ilgas pēc kaut kā, kā tiem vēl trūkst. Pasaules lietas viņus vairs nespēj apmierināt. Dieva Gars skubina meklēt to, kas vienīgi spēj dot mieru un atvieglojumu — Kristus žēlastību un

svētu prieku. Mūsu Pestītājs vienmēr darbojas caur redzamiem un neredzamiem iespaidiem, vedot cilvēku prātus no neapmierinošajiem grēka priekiem uz bezgalīgajām svētībām, ko varētu iegūt kopā ar Viņu. Visām šīm dvēselēm, kas veltīgi mēģina remdēt slāpes pie šīs pasaules caurajām akām, ir adresēta dievišķā vēsts: “Kam slāpst, lai nāk; kas grib, lai ņem dzīvības ūdeni bez maksas.” (Atklāsmes 22:17)

Ja tava sirds ilgojas pēc kaut kā labāka par to, ko var dot pasaule, tad atzīsti, ka šīs ilgas ir uz tevi runājošā Dieva balss. Lūdz, lai Viņš tev dāvina nožēlu, lai atklāj Kristu Viņa bezgalīgajā mīlestībā un pilnīgajā skaidrībā. Pestītāja dzīve bija vislabākais piemērs, kā ievērot Dieva likumu principus — mīlestību uz Dievu un cilvēkiem. Kristus dvēseles dzīvība bija labdarība un nesavtīga mīlestība. Uzlūkojot Viņu, gaismā, kas nāk no Pestītāja, mēs ieraugām paši savas sirds grēcīgumu. Iespējams, mēs sev esam glaimojuši līdzīgi Nikodēmam, ka mūsu dzīve ir bijusi taisna un morālā stāja laba, un domājam, ka mums nav vajadzības pazemot sirdi Dieva priekšā līdzīgi parastam grēciniekam. Bet, kad gaisma no Kristus iespīdēs mūsu [29] dvēselēs, mēs ieraudzīsim savu grēcīgumu, savu motīvu savtīgumu un ienaidu pret Dievu, kas ir aptraipījis katru dzīves darbu. Tad atzīsim, ka mūsu pašu taisnība tiešām ir kā netīras skrandas un ka vienīgi Kristus asinis var nomazgāt grēka traipus un atjaunot mūsu sirdis Viņa līdzībā.

Viens dvēselē uzņemts Dieva godības stars kā Kristus skaidrības atspīdums ļoti sāpīgi uzrāda visu netīrību un katru traipu, pilnīgi atsedzot cilvēka rakstura kroplumu un trūkumus. Tad kļūst redzamas nesvētās vēlmes, sirds neuzticība un lūpu nešķīstība. Grēcinieks atklāj savu nodevīgo rīcību, atmetot Dieva baušļus, un viņa gars tiek salauzts Dieva meklējošā mīlestības gara iespaidā. Uzlūkojot Kristus skaidro, neaptraipīto raksturu, grēcinieks sāk ienīst pats sevi.

Kad pravietis Daniēls redzēja, kāda godība apņēma pie viņa sūtīto Debesu vēstnesi, to pārņēma paša vājuma un nepilnības izjūta. Aprakstot šī brīnišķīgā skata iespaidu, viņš saka: “Man izzuda visi spēki, mans vaigs pazaudēja savu krāsu līdz nepazīšanai, un es kļuvi galīgi bezspēcīgs.” (Daniela 10:8) Tādā veidā skarta dvēsele ienīdīs savu savtību, sajūtīs nepatiku pret patmīlību un Kristus taisnībā meklēs sirds skaidrību, kas atrodama saskaņā ar Dieva baušļiem un Kristus raksturu.

Pāvils saka, ka “taisnībā, ko bauslība paredz” - cik tālu tas attiecas uz redzamiem darbiem — viņš ir bijis “nevainojams” (Filipiešiem 3:6), bet, [30] sapratis baušļu garīgo raksturu, tas sevi atzina par grēcinieku. Spriežot pēc likuma burta, kā cilvēki to piemēro, viņš bija atturējies no grēka; bet ieskatījies svēto priekšrakstu dziļumos un ieraudzījis sevi Dieva skatījumā, viņš dziļi pazemojās un atzina savu vainu. Viņš saka: “Es kādreiz dzīvoju bez bauslības, bet kad nāca bauslis, grēks kļuva dzīvs, bet es — nomiru.” (Romiešiem 7:9) Kad Pāvils saprata bauslības garīgo raksturu, grēks parādījās visā pretīgumā, un augstprātība pazuda.

Dievam visi grēki nav vienādi; Viņa, kā arī cilvēku vērtējumā, pastāv dažādas vainas pakāpes, bet, lai cik niecīga cilvēku acīs varētu likties viena vai otra nepareiza rīcība, Dieva skatījumā neviens grēks nav mazs. Cilvēka spriedums ir vienpusīgs, nepilnīgs; bet Dievs visas lietas vērtē tā, kādas tās ir patiesībā. Dzērāju nicina un saka, ka viņa grēks to izslēdz no Debesīm, bet tajā pašā laikā pārāk bieži paliek nenorāts lepnums, savtība un alkatība. Tomēr tieši šie grēki Dieva acīs ir ļoti pretīgi, jo tie ir pilnīgi pretēji Viņa rakstura labvēlībai, tai nesavtīgajai mīlestībai, kas valda nekritušajā Visumā. Tam, kas krīt kādā no visrupjākajiem grēkiem, ir iespējams apzināties savu kaunu un nabadzību, kā arī vajadzību pēc Kristus žēlastības, bet lepnums neizjūt nekādu trūkumu un tādā veidā aizslēdz sirdi Kristum un bezgalīgajām svētībām, kuras Viņš nāca sniegt. Kad nelaimīgais muitnieks lūdza: “Dievs, esi man, grēciniekam, žēlīgs” (Lūkas 18:13), viņš tiešām sevi uzskatīja par ļoti ļaunu cilvēku, un arī citi viņu redzēja [31] tāda pašā gaismā; bet tas sajuta savu vajadzību, un ar vainas un kauna nastu nāca Dieva priekšā, lūgdams Viņa žēlastību. Viņa sirds bija atvērta Dieva Garam, lai Kungs varētu darīt savu žēlastības darbu un atbrīvot to no grēka varas. Farizeja lielīgā, paštaisnā lūgšana parādīja, ka viņa sirds bija aizslēgta Svētā Gara ietekmei. Atrazdamies tālu no Dieva, viņš neizjuta savu grēcīgumu pretstatā dievišķā svētuma pilnībai. Viņš neizjuta nekādu vajadzību un tāpēc arī neko nesauņēma.

Ja tu saskati savu grēcīgumu, tad negaidi, kamēr kļūsi labāks. Cik gan daudzi domā, ka viņi nav pietiekami labi, lai nāktu pie Kristus! Vai tu ceri, ka pats spēsi darīt sevi labāku? “Vai var nēģeris mainīt savu ādas krāsu, un vai pardelis var pārveidot savus ādas raibumus? Tad arī jūs varētu labu darīt, jūs, kas esat pieraduši pie ļauniem darbiem.” (Jeremijas 13:23) Palīdzība mums ir vienīgi Dievā. Mums nevajag gaidīt stiprāku pamudinājumu, labākas izdevības vai svētāku noskaņojumu. Mēs paši nespējam nenieka. Mums jānāk pie Kristus tieši tādiem, kādi esam.

Bet lai neviens sevi nepieviļ ar domu, ka Dievs savā lielajā mīlestībā un žēlsirdībā tomēr izglābs pat tos, kas atmet Viņa žēlastību. Grēka ārkārtīgo grēcīgumu novērtēt iespējams vienīgi krusta gaismā. Ja cilvēki ir pārliecināti, ka Dievs ir pārāk labs, lai pazudinātu grēcinieku, lai viņi raugās uz Golgātu. Tieši tāpēc, ka nebija cita ceļa cilvēku glābšanai, ka bez šī upura cilvēcei nebija iespējams izbēgt no grēka samaitājošās varas un atgriezties svētu būtņu sabiedrībā — [32] kļūt garīgās dzīves dalībniekiem — tāpēc Kristus uzņēmās nepaklausīgā vainu un cieta grēcinieka vietā. Dieva Dēla mīlestība, ciešanas un nāve viss liecina par grēka briesmīgumu un skaidri rāda, ka nav citas iespējas izbēgt no ļaunā varas, nav cerības uz uzvaras dzīvi, kā vien nodoties Jēzum Kristum.

Tie, kas nenožēlo savus grēkus, reizēm aizbildinās, norādot uz cilvēkiem, kas saucas kristieši: “Es esmu tikpat labs kā viņi. Tie savā rīcībā nav par mani ne pašai dziedīgāki, ne atturīgāki, ne apdomīgāki. Viņi tāpat kā es mīl izpriecas un apmierina savas iegribas” Tā šie ļaudis ar citu kļūdām aizbildina savu nevērību pret pienākumu. Bet citu grēki un trūkumi nevienu neattaisno, jo Kungs mums nav devis par paraugu grēcīgu cilvēku. Kā priekšzīme var būt vienīgi nevainīgais Dieva Dēls, tādēļ tiem, kas sūdzas par vārda kristiešu nepareizo rīcību, vajadzētu dzīvot, labāku dzīvi un parādīt cēlāku piemēru. Ja jau viņiem ir tik augsta izpratne par to, kādam jābūt kristietim, vai līdz ar to atbilstoši nepalielinās arī viņu grēks? Tie zina, kas ir pareizi, un tomēr atsakās to darīt.

Sargieties no vilcināšanās! Neatlieciet savu grēku atstāšanu un nekavējieties meklēt sirds skaidrību Jēzū. Šo kļūdu sev par mūžīgu zaudējumu pielaiduši tūkstoši un atkal tūkstoši. Es neapstāšos, lai runātu par dzīves īsumu un nedrošību; bet pastāv ārkārtīgas briesmas — briesmas, kas nav pietiekami izprastas — mēs kavējamies pakļauties Dieva Svētā Gara [33] lūdzošajai balsij, izvēlamies dzīvot grēkā, jo tāda ir kavēšanās būtība. Nododoties grēkam, lai cik mazs tas izskatītos, mēs riskējam ar mūžīgu zaudējumu. Ko neuzvarēs mēs, tas uzvarēs mūs un līdz ar to mūs pazudinās.

Ādams un Ieva sevi pārliecināja, ka tādām niecīgam pārkāpumam, kā aizliegtā augļa ēšana, nevarētu būt tik briesmīgas sekas, kā bija teicis Dievs. Bet šī mazā nepaklausība tomēr bija Dieva negrozāmā un svētā likuma pārkāpšana, un tā cilvēku atšķīra no Dieva un mūsu pasaulē atvēra vārtus nāvei un neizsakāmām ciešanām. Gadsimtu pēc gadsimta no mūsu zemes uz Debesīm paceļas nepārtraukti sāpju saucieni, un cilvēka nepaklausības dēļ visa radība sāpēs nopūšas un cieš. Visums ir izjutis sekas, ko nes sacelšanās pret Dievu. Golgāta stāv kā pieminekļis apbrīnojamam upurim, ko prasīja dievišķā likuma pārkāpšanas salīdzināšana. Tādēļ neuzskatīsim grēku par niecīgu lietu!

Katrs pārkāpums, katra nevērība pret Kristus žēlastību vai tās atraidīšana uz cilvēku atstāj noteiktu iespaidu; tas nocietina sirdi, vājina gribu, aptumšo prātu un ne tikai mazina vēlēšanos paklausīt, bet padara neiespējamu pakļaušanos Dieva Gara iespaidam un maigajam lūgumam.

Daudzi satraukto sirdsapziņu mierina ar domu, ka viņi, kad vien vēlēsies, spēš izmainīt savu ļauno dzīves veidu, ka šodien tie var spēlēties ar žēlastības ielūgumiem un tomēr atkal un atkal saņemt aicinājumu. Viņi domā, ka vēl pēc tam, kad būs pretojusies žēlastības Garam un ar savu iespaidu nostājušies sātana pusē, tie galējās nepieciešamības brīdī spēš mainīt savu [34] ceļu. Bet tas nav tik viegli izdarāms. Visas dzīves piedzīvojumi un audzināšana tik ļoti ietekmē raksturu, ka tikai nedaudzi vēlas kļūt līdzīgi Jēzum.

Pat viena slikta rakstura iezīme, viena grēcīga iekāre, kas tiek nepārtraukti lolota, beidzot neitralizē visu Evaņģēlija spēku. Katra grēcīga savu iegribu apmierināšana dvēselē nostiprina

nepatiku pret Dievu. Cilvēks, kas parāda bezdievja nekaunību vai stūrgalvīgu vienaldzību pret dievišķo patiesību, pļaus tikai to, ko pats ir sējis. Visā Bībelē nav nopietnāka brīdinājuma pret rotaļāšanos ar ļaunumu, kādu atrodam gudrā vīra vārdos, ka grēcinieks “ar savu grēka valgu paliks nesaraujami sasiets”. (Salamana pamācības 5:22)

Kristus ir gatavs mūs atbrīvot no grēka, bet Viņš neizlieto varu, un, ja pastāvīgu pārkāpumu rezultātā griba pilnīgi padevusies ļaunajam un mēs vairs neilgojamies kļūt brīvi, ja mēs nevēlamies pieņemt Kristus žēlastību, ko gan vēl vairāk Viņš varētu darīt? Ar šo apzināto Viņa mīlestības atraidīšanu mēs paši sevi esam iznīcinājuši. “Redzi, tagad ir vislabvēlīgākais laiks; redzi, tagad ir pestīšanas diena.” (2.Korintiešiem 6:2) “Šodien, ja dzirdēsiet Viņa balsi, neapcietiniet savas sirdis.” (Ebrejiem 3:7,8)

“Cilvēks redz, kas parādās viņa acīm, bet tas Kungs uzlūko sirdi” (I. Samuēla 16:7) — cilvēka sirdi ar tās pretrunīgajām emocijām, kurā prieku nomaina skumjas un otrādi; maldīgo, untumaino sirdi, kurā mājot tik daudz netīrības un viltus. Viņš pazīst tās motīvus, tās īstos nodomus un mērķus. Ej pie Viņa ar savu viscaur aptraipīto dvēseli, kāda tā ir. Līdzīgi dziesminiekam atver to visu redzošajai acij, izsaucoties: “Pārbaudi mani, ak, Dievs, izzini manu sirdi; izmeklē mani un izdibini [35] skaidri manas domas; un lūko, vai es neesmu uz ļauna ceļa, tad vadi mani pa mūžības ceļu!” (Psalmi 139:23,24)

Daudzi pieņem prāta reliģiju, dievbijības formu, bet tomēr paliek ar neizmainītu sirdi. Lai tava lūgšana ir: “Radi manī, ak, Dievs, šķīstu sirdi un atjauno mani pastāvīgu garu!” (Psalmi 51:12) Esi paties pret savu dvēseli! Esi tik nopietns, tik neatlaidīgs, kā tu izturētos, ja būtu apdraudēta tava mirstīgā dzīvība! Tas ir jautājums, kas jāizšķir starp Dievu un tavu dvēseli un jāizšķir uz mūžību. Ja pastāv tikai iedomāta cerība un nav nekā vairāk, tad tu noteikti aiziesi bojā.

Ar lūgšanām pēti Dieva Vārdu! Šis Vārds Dieva baušļos un Kristus dzīvē atklāj lielos svētuma principus, bez kā “neviens neredzēs Kungu”. (Ebrejiem 12:14) Tas pārlicina par grēku: tas skaidri parāda pestīšanas ceļu. Ievēro to kā Dieva balsi, kas runā uz tavu dvēseli!

Aptverot grēka briesmīgumu un ieraugot sevi, kāds tu tiešām esi, nepadodies izmisumam! Kristus nāca glābt tieši grēciniekus. Mums nav jāsalīdzina Dievs ar sevi, bet — ak, apbrīnojamā mīlestība! — Dievs Kristū “salīdzināja pasauli ar sevi.” (2.Korintiešiem 5:19) Viņš ar savu maigo mīlestību cenšas aizsniegt visu savu maldīgo bērnu sirdis. Nav laicīgu vecāku, kas būtu tik pacietīgi pret savu bērnu trūkumiem un kļūdām, cik ļoti pacietīgs ir Dievs pret tiem, kurus Viņš meklē, lai glābtu. Neviens nespētu vēl maigāk izturēties pret pārkāpēju. Neviena cilvēka lūpas nav izteikušas sirsnīgākus lūgumus maldīgajam kā Viņš. Visi Viņa apsolījumi, Viņa brīdinājumi ir kā neizsakāmas mīlestības elpa.

Kad sātans nāk, lai tev pateiktu, ka tu esi liels grēcinieks, tad uzlūko savu Glābēju un atsaucies uz [36] Viņa nopelnu! Tas, kas gatavs tev palīdzēt, vēlas, lai tu uzlūko Viņa gaismu. Atzīsti savu grēku, bet ienaidniekam saki, ka “Kristus Jēzus ir nācis pasaulē izglābt grēciniekus” (I. Timotejam 1:15) un ka Viņa nesalīdzināmā mīlestība var arī tevi glābt. Jēzus Sīmanim uzdeva jautājumu par diviem parādniekiem. Viens savam kungam bija parādā mazu summu un otrs — ļoti daudz, bet kungs atlaida abiem, un Kristus jautāja Sīmanim, kurš parādnieks savu kungu vairāk mīlēs. Sīmanis atbildēja: “Tas, kam viņš vairāk atlaidis.” (Lūkas 7:43) Mēs esam lieli grēcinieki, bet Kristus mira, lai mums varētu piedot. Viņa upura nopelns ir pietiekošs, lai mūs salīdzinātu ar Tēvu. Kam Viņš vairāk piedēvis, tie arī Viņu vairāk mīlēs un stāvēs vistuvāk Viņa tronim, lai slavētu Viņu par lielo mīlestību un bezgalīgo upuri. Tikai tad, kad sapratīsim Dieva mīlestību, mēs labāk spēsim aptvert grēka grēcīgumu. Kad mēs ieraugām šo žēlastības virvi, kas mūsu dēļ tika nolaista lejup, kad jau saprotam kaut ko no bezgalīgā upura, kuru Kristus pienesa mūsu labā, tad sirds kļūst jūtīga un atsaucas nožēlā.